

praksis for godkendelse af branchesikkerhedsråd begrænser antallet af råd, så der opnås en funktionsduelig samlet struktur.

Arbejdsministeren har erklæret sig enig heri.

Flertallet lægger vægt på, at arbejdsministeren i forbindelse med gennemførelsen af *det interne sikkerheds- og sundhedsarbejde* på virksomhederne har erklæret, at han er indstillet på at anvende bemyndigelsen i § 8, stk. 2, til at fastsætte regler, hvor antallet af sikkerhedsrepræsentanter i en virksomhed bl. a. tillempes efter den risiko, de ansatte er udsat for, i højere grad end efter virksomhedens eller den enkelte afdelings størrelse. Herved skal det både for den offentlige og den private sektor sikres, at der ikke etableres flere sikkerhedsgrupper end påkrævet efter forholdene til gennemførelse i praksis af hensigten med lovgivningen.

Der henvises endvidere til den forbedring af sikkerhedsrepræsentanters og tillidsmænds mulighed for at være informeret, der opnås ved det af arbejdsministeren stillede ændringsforslag til § 18, som flertallet kan tiltræde.

Flertallet kan tiltræde det af arbejdsministeren stillede ændringsforslag til § 23 om *overdragelse af det strafferetlige ansvar* fra en arbejdsgiver til en driftsleder, en arbejdsleder eller en anden kvalificeret overordnet. Ændringsforslaget betyder, at det kun er arbejdsgiverens subjektive ansvar, der kan overdrages, og at skriftlighed bliver en betingelse for den indgåede aftales gyldighed. Adgangen til at indgå aftale efter § 23 skal ikke opfattes som en bestræbelse på at begrænse arbejdslederens ansvar efter § 26, men indgåelse af aftale efter § 23 medfører derimod en strengere vurdering af arbejdslederens ansvar.

Flertallet må i øvrigt lægge vægt på, at svaret efter § 23 kun kan overdrages til »driftsledere, arbejdsledere eller andre kvalificerede overordnede«. I bemærkningerne til § 24 er nævnt, at en arbejdsleder efter forholdene også kan være en »sjakbajs«. Flertallet må tage afstand fra denne opfattelse.

For så vidt angår lovforslagets bestemmelse om *straf*, kapitel 15, er det et udbredt indtryk, at den eksisterende bødepraksis vedrørende arbejderbeskyttelseslovgivningen kan virke stødende på retsbevidstheden, især i tilfælde, hvor det er klart, at lovovertrædelsen trods den idømte bøde har medført en besparelse for den pågældende virksomhed gennem undladelser af påkrævede og mere eller mindre beko-

stelige sikkerheds- eller sundhedsforanstaltninger.

Målsætningen må være, at den økonomiske sanktion fastsættes således, at den ud fra specialpræventive og generalpræventive hensyn fjerner ethvert incitament til at overtræde lovgivningen for at opnå besparelser på bekostning af lovgivningens sikkerheds- og sundhedskrav.

I denne forbindelse må det understreges, at de virksomheder, der holder sig lovgivningen efterrettelig, ikke stilles økonomisk og derved konkurrencemæssigt ringere ved at overholde loven i forhold til de virksomheder, der slækker på lovgivningens krav.

Flertallet lægger endvidere vægt på, at arbejdsministeren over for udvalget har oplyst, hvorfor der ikke er fundet grundlag for at give hjemmel til at kræve forhåndsgodkendelse af *nye stoffer og materialer* (jfr. lovforslagets §§ 34 og 48).

På baggrund heraf henstiller udvalget til arbejdsministeren, at der snarest muligt optages kontakt med andre ministerier, styrelser og institutioner, der i dag beskæftiger sig med at udarbejde regler om og kontrollere stoffer og materialer, samt med arbejdsmarkedets parter om en koordineret overvejelse af, hvorledes man bedre end i dag vil kunne styre brugen af farlige stoffer og materialer.

I forbindelse med udvalgets indgående drøftelser om formuleringen af lovforslagets § 60 om muligheden for at lade unge arbejde ud over sædvanlig *arbejdstid* lægger flertallet vægt på lovforslagets bemærkninger om, at denne bestemmelse alene skal ses som en smiddiggørelse af de hidtidige regler. Der er altså ikke tilsigtet nogen forringelse af beskyttelsen af de unge. Adgangen til overarbejde må kun anvendes under særlige forhold – ikke systematisk og regelmæssigt.

Arbejdsministeren har givet tilsagn om, at dette synspunkt vil blive lagt til grund ved fastsættelsen af nærmere regler efter § 62, nr. 1, og flertallet kan henholde sig hertil.

Flertallet har under indtryk af drøftelserne i udvalget omkring § 57 ønsket at afgrænse ministerens beføjelse til at fastsætte regler om begrænset arbejdstid og kan på denne baggrund tiltræde arbejdsministerens ændringsforslag til § 57.

Med disse bemærkninger indstiller flertallet lovforslaget til *vedtagelse* med de af arbejdsministeren stillede ændringsforslag.